**č. j. 1 T 46/2014 - 474**

ČESKÁ REPUBLIKA

# R O Z S U D E K
# J M É N E M  R E P U B L I K Y

Krajský soud v Praze rozhodl při hlavním líčení konaném dne 5. listopadu 2014 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Miláčkové a přísedících Ireny Moudré a Vlasty Svárovské, **t a k t o :**

**Obžalovaný**

**E B**

nar. v v , důchodce, bytem ,

**j e  v i n e n**

**ž e**

v přesně nezjištěné době nejméně od května do září roku 2013 v obci , okres Kladno, ve svém rekreačním domku čp. , se záměrem dosáhnout pohlavního vzrušení, hladil a osahával na přirození nezletilou E V , nar. , a následně ji přiměl, aby mu manipulovala s obnaženým penisem, přičemž si musel být vědom, že nezletilá není vzhledem ke svému věku schopna posoudit situaci a účinně se bránit,

**t e d y**

jiného donutil k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží, k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let,

**č í m ž s p á c h a l**

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

**a z a t o s e o d s u z u j e**

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dva) roky.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na **zkušební dobu v trvání 4 (čtyři) roky.**

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení psychiatrické ambulantní formou.**

**O d ů v o d n ě n í :**

Z důkazů provedených při hlavním líčení vzal soud za prokázaný následující skutkový děj :

Obžalovaný E B v přesně nezjištěné době nejméně od května do září roku 2013 v obci , okres Kladno, ve svém rekreačním domku čp. , se záměrem dosáhnout pohlavního vzrušení, hladil a osahával na přirození nezletilou E V , nar. , a následně ji přiměl, aby mu manipulovala s obnaženým penisem, přičemž si musel být vědom, že nezletilá není vzhledem ke svému věku schopna posoudit situaci a účinně se bránit.

Obžalovaný shora popsané jednání popřel. Vypověděl, že s rodinou S se zná od roku 1984, kdy se přistěhoval do , pobývá zde zpravidla od května do listopadu, chodily k němu jejich děti, včetně E , matky nezletilé poškozené, naposledy ho navštěvovala nezletilá poškozená E V a její teta nezletilá M S . Vztahy mezi obžalovaným a rodinou S byly vždy přátelské, na jejich děti vždy výchovně působil, pomáhal jim i při výběru povolání, rodině pomáhal i tím, že

jim dával část úrody ze své zahrádky. Obžalovaný dále uvedl, že nezletilá poškozená E V k němu začala chodit v roce 2012, v roce 2013 k němu chodila denně, její máma tehdy nebyla doma, někdy přišla sama, někdy s nezletilou M, dětí se nikdy nedotýkal na holém těle, pouze je např. vysazoval na strom, učil je ze stromu skákat. Nezletilá E se ráda ukazovala nahá, např. při močení venku se celá svlékla a močila do dálky, měl z toho legraci, dokonce k tomu přivolal i babičku nezletilé svědkyni M S, která nezletilé přikázala, aby chodila na toaletu domů. Dále obžalovaný popsal, že nezletilá poškozená si do přirození strkala toaletní papír tak, až jí koukaly pouze žmolky, odmítala, aby jí ho vyjmul. Obžalovaný na svou obhajobu vypověděl, že nezletilou poškozenou nikdy neoblékal ani nesvlékal, vše si dělala sama, nikdy se před dětmi neobnažoval, v minulosti však došlo k tomu, že nezletilá E náhodně vešla do místnosti, kde byl nahý, proto ji napomenul, že příště musí zaklepat, pak došlo k tomu, že sice zaklepala, ale hned vešla, proto ji poučil, že musí vejít až po vyzvání. Pak dle obžalovaného došlo k tomu, že v létě s nezletilou poškozenou leželi sami v pokoji u televize, načež obžalovanému opakovaně stáhla trenýrky či tepláky, chytila mu penis, zatáhla a pustila, pak obžalovanému řekla, že to musí zůstat jen mezi nimi, bude to jejich tajemství. Obžalovaný byl podle své výpovědi překvapený, trenýrky si natáhl sám. Obžalovaný dále popsal problém, týkající se vozidla zn. Škoda Favorit, kterého se potřeboval koncem léta 2012 zbavit, prostřednictvím svědka A S ho za symbolickou částku předal do užívání tetě tehdejšího přítele svědkyně E V, pak dostal výzvu k zaplacení povinného ručení včetně penále, svědek A S to zaplatil, obžalovaný nechal vozidlo zaregistrovat na novou majitelku, která však nebyla kontaktní, poštovní zásilky se vracely jako nedoručitelné. Obžalovaný popsal i hádku se svědkem A S, ke které došlo v září 2013, kdy svědka nařkl, že ho zatahuje do nějakých nekalostí, pozdě si všiml, že vše slyší i svědkova rodina. Na podzim 2013 před likvidací květin na zahradě chtěl vidět nezletilou poškozenou E V, volal ji, aby si šla udělat kytičku, svědek A S ho však okřikl, že si nepřeje, aby oslovoval jeho děti. Pak se chování dětí k obžalovanému změnilo. Pokud svědek A S uvedl, že se nezletilá E před obžalovaným schovala, není to pravda, ve skutečnosti se schovala před svým dědou, obžalovanému mávala, aby ji děda neviděl.

Pro závěr o vině obžalovaného jednáním uvedeným ve výroku rozsudku svědčí výpovědi svědků E V, M S, A S a A K.

Svědkyně E V, matka nezletilé poškozené E V, vypověděla, že její mladší dcera N onemocněla v dubnu 2013, od 3.4.2013 do konce září 2013 s ní pobývala v nemocnici. Na pár dní se však vždy průběžně dostaly domů. Nezletilou poškozenou E V v té době hlídala její babička svědkyně M S. Hned při prvním návratu z nemocnice, tedy v květnu nebo v červnu 2013 svědkyně získala od své matky informaci, že nezletilá E má zvláštní chování, nejprve to přisuzovaly jejich odloučení. Nezletilá měla také divné otázky, stále si mnula ruce, chodila si ruce často mýt, když v televizní reklamě viděla muže svlečeného do půli těla, utekla od televize, dědovi nechtěla dát ani pusu na dobrou noc. Svědkyně popsala, že se nezletilé E v posteli zeptala, co dělají u E, tedy u obžalovaného. Nezletilá se nejprve schovala pod peřinu a začala plakat. Nakonec řekla, že obžalovaný se před ní svlékal, nechal ji, aby mu na přirození svítila baterkou a prohlížela si ho zrcátkem, prý ji fotil svlečenou mezi nohama, pak jí chtěl do přirození strkat prsty, nedovolila mu to. Rodina nezletilé zakázala dětem k obžalovanému chodit, nezletilá E tam ani chodit nechtěla, nechtěla dokonce, aby o obžalovaném vůbec mluvili. Dle výpovědi svědkyně E V tedy nezletilá poškozená o letních prázdninách roku 2013 k obžalovanému nechodila. Svědkyni je známo, že její matka, tedy babička nezletilé poškozené svědkyně M S upozornila učitelku v mateřské škole, že se nezletilé E asi stalo něco nepříjemného, poprosila ji, aby se pokusila něco zjistit, bylo to ještě před letními prázdninami. Ke změnám v chování nezletilé poškozené svědkyně dále uvedla, že nezletilá se odmítala sprchovat, prala se s babičkou, nechtěla se nechat umýt. Nezletilá svědkyni také svěřila, že obžalovaný nechal nezletilou M S, aby mu svítila baterkou na přirození a prohlížela si ho zrcátkem. Svědkyni se nikdy nestalo, že by obžalovaný byl v domku s nezletilou zamčený. Ke konfliktu mezi obžalovaným a svědkem A S ohledně osobního automobilu svědkyně uvedla, že k tomu došlo až po události s nezletilou E asi v červenci 2013, problém se týkal placení pojistného, výzva k zaplacení přišla obžalovanému, ten se rozčílil a řešil to se svědkem A S na zahradě. Obžalovaný hodil za svědkem papíry, křičel, nadával. K dotazu, zda svědkyně někdy obžalovanému řekla o podezření, které mají ohledně nezletilé poškozené E, svědkyně odpověděla, že nikoliv, obžalovaný však začal něco tušit, neboť k němu nezletilou E nepouštěli, přičemž pokud na ni na zahradě volal, tak se před ním schovávala. Obžalovaný na chalupě v pobýval vždy od jara do podzimu, v roce 2013 přijel už v březnu, když svědkyně nastupovala s dcerou do nemocnice, už tam bydlel.

Svědkyni se běžně stávalo, že přišla k obžalovanému, kde ho zastihla s nezletilou poškozenou E třeba tak, že leželi vedle sebe na posteli, dívali se na televizi, leželi na zádech, obžalovaný měl ruku kolem ramen nezletilé, nezletilá mu na ruce ležela. Svědkyně dále vypověděla, že jako dítě také často navštěvovala obžalovaného, hodně se jí věnoval, měla ho ráda jako svého dědečka, snažil se ji vychovávat, byl učitelem. Pokud svědkyně v přípravném řízení podrobně vypověděla k informacím, které získala od nezletilé poškozené E V, při hlavním líčení na svou výpověď odkázala s tím, že je přesnější. V přípravném řízení uvedla, že nezletilá poškozená E jí říkala, že ji obžalovaný hladil, sahal jí na prsa, chtěl, aby se svlékla, svlékla si sukni a kalhotky, načež ji obžalovaný fotil mezi nohama. Prý jí sahal mezi nohy a chtěl strkat prsty dovnitř, ale to mu nedovolila. Pak nezletilá říkala, že si obžalovaný svlékl trenýrky a nechal ji, aby si hrála s jeho „pinďourem“. Prý mu na něho svítila baterkou a koukala zrcátkem. Obžalovaný nezletilé údajně řekl, že to je jejich tajemství, nesmí to nikomu říci. Obžalovaný podle výpovědi svědkyně E V považoval za vtipné, jakým způsobem nezletilá poškozená venku močila poté, co si svlékla oblečení.

Svědkyně M S, babička nezletilé poškozené E V uvedla, že děti vždy chodily k obžalovanému, jak chtěly, často i několikrát za den. Poté, co dcera svědkyně E V dne 4.4.2013 nastoupila s malou N do nemocnice, byla nezletilá poškozená E smutnější, že nejsou spolu. Svědkyně popsala situaci, kdy o letních prázdninách seděla doma se svou nezletilou dcerou M u televize, když slyšela křik ze zahrady, rozlétly se dveře u obývacího pokoje a obžalovaný táhl hystericky plačící nezletilou vnučku E. Na svědkyni křičel, aby šla s nezletilou na psychiatrii, prý se chová jako blázen. Pak svědkyně podle své výpovědi své dceři M i své vnučce E řekla, že k obžalovanému chodit nebudou. Po této události byla dle výpovědi svědkyně nezletilá E špatná, často si mnula ruce, poposedávala, často si umývala ruce s tím, že je špinavá. Svědkyně měla dojem, že se jí opakovaně nezletilá E chystala něco říci, nakonec však svědkyni nikdy nic neřekla s tím, že mají s obžalovaným tajemství, říci to prý nemůže. Nezletilá začala klást nesmyslné otázky, na její chování upozornila svědkyně svou dceru svědkyni E V. Od ní pak získala informace, že nezletilá E a nezletilá M měly obžalovanému sahat na přirození, svítit mu na přirození baterkou, nezletilou E si měl také údajně fotit. Dcera nezletilou E více pozorovala a zakázala jí chodit k obžalovanému. K chování nezletilé E svědkyně dále uvedla, že pokud nezletilá viděla

v televizní reklamě lidi svlečené do půli těla, běžela se schovat pod stůl. Svědkyně dále uvedla, že na chování své vnučky upozornila učitelku v mateřské škole s tím, že z nezletilé E[redacted] nic nedostala, nezletilá pouze něco řekla své matce. V září 2013 tedy svědkyně učitelku v mateřské škole poprosila, aby se nezletilé E[redacted] zeptala, zda se jí něco nestalo, následně učitelka svědkyni řekla, že se jí nezletilá E[redacted] s něčím svěřila, bylo to prý dost hrozné, nic konkrétního svědkyni nesdělila. Ke konfliktu mezi obžalovaným a svědkem A[redacted] S[redacted] dle svědkyně došlo až po incidentu s nezletilou E[redacted]. Tehdy svědkyně slyšela, jak se manžel s obžalovaným venku hádají, vyběhla ven, obžalovaný měl v ruce nějaké listiny, hodil je na zem, manželovi sprostě nadával. S obžalovaným svědkyně nikdy neřešila své podezření, týkající se nevhodného chování obžalovaného k nezletilé poškozené E[redacted].

Svědek A[redacted] S[redacted], dědeček nezletilé poškozené E[redacted] V[redacted], vypověděl, že o celé záležitosti se dozvěděl od své dcery svědkyně E[redacted] V[redacted], která byla tehdy propuštěna na pár dní z nemocnice, kde pobývala s mladší dcerou N[redacted]. Tehdy nezletilá E[redacted] údajně matce oznámila skutečnosti, týkající se divných praktik obžalovaného. Svědek se o celé záležitosti dozvěděl v ranních hodinách, přičemž dceři řekl, aby to s nezletilou E[redacted] probrala ještě jednou, jestli si nevymýšlí. Konkrétní věci svědkovi jeho dcera svědkyně E[redacted] V[redacted] říci nechtěla, od nezletilé poškozené E[redacted] se také nedozvěděl, co se konkrétně stalo. Teprve s odstupem času svědkovi dcera řekla, že obžalovaný tam nezletilou E[redacted] svlékal, snad také svlékal sám sebe, zamykali se v pokoji. Podle výpovědi svědka děti vždy chodily k obžalovanému rády, najednou jeho nezletilá dcera M[redacted] k obžalovanému chodit přestávala. Jednoho dne se nezletilá E[redacted] začala před obžalovaným schovávat, když na ni volal ze zahrady, úplně se rozklepala a běžela se schovat pod nákladní přívěs. Dcera svědkyně E[redacted] V[redacted] vzbudila svou matku v srpnu nebo v září 2013 s tím, jaké informace získala od nezletilé E[redacted], muselo to být spíše v létě, mohlo to být dle svědka i v červnu nebo v červenci. Určitě to bylo před tím, než dne 29.7.2013 posílal paní G[redacted] dopis, týkající se vozidla obžalovaného. Svědek uvedl, že celá záležitost se mu jevila jako absurdní, nechtěl věřit tomu, že by obžalovaný nezletilé E[redacted] ublížil, v tomto směru s obžalovaným žádným způsobem nekomunikoval. Pokud se svědek pokusil získat od nezletilé poškozené E[redacted] o jednání obžalovaného nějaké informace, ucpala si uši a utekla pryč, říkala, že se o tom nemůže bavit. Svědek dále vypověděl, že konfliktů s obžalovaným ohledně vozidla obžalovaného měl několik. Nejprve došlo k hádce u obžalovaného doma, kdy se chtěl svědek s obžalovaným

domluvit na dalším postupu. Obžalovaný však byl opilý, pohádali se, svědek chtěl odejít, obžalovaný si však stoupl do dveří a nechtěl ho pustit, pak obžalovaný upadl na zem, svědek se vrátil a pomohl mu vstát, načež se obžalovaný rozplakal a připustil, že nadměrně požívá alkoholické nápoje. V tomto případě svědek podle své výpovědi neměl ještě tušení, s čím se v budoucnu nezletilá poškozená ohledně jednání obžalovaného svěří. Pokud by svědek o tom věděl, tak podle své výpovědi by se při tomto konfliktu určitě neudržel a obžalovanému by to vytknul. O jednání obžalovaného svědek nic nevěděl ani v době, kdy se nezletilá poškozená před obžalovaným schovala na zahradě pod vlek.

Svědkyně A K, tehdejší učitelka mateřské školy, uvedla, že v září 2013 v době, kdy ještě pracovala jako učitelka v mateřské škole v (skončila na konci září) přišla nezletilá poškozená E V do školky s babičkou, která svědkyni říkala, že se jí na nezletilé E něco nezdá, je prý zamlklá, pláče. Ten samý den si nezletilá poškozená vzala židličku k oknu, kde plakala. Stále si mnula ruce. Svědkyně dále popsala, že v rámci tzv. ranního kruhu dětem vyprávěla o kouzelném skřítkovi, který pomáhá lidem, načež za ní přišla nezletilá poškozená s tím, že s ní chce mluvit o samotě. Pak vyprávěla o kamarádovi svých rodičů jménem E, který prý chtěl, aby mu sahala na genitálie, svlékala se před ním, prý ji fotil telefonem, když měla svlečené spodní kalhotky. Chtěl, aby mu sahala na „pinďoura“, na otázku, zda to udělala, odpověděla, že ano, prý musela. Podle výpovědi svědkyně se nezletilá poškozená cítila zjevně provinile, styděla se, říkala, že to je její chyba. Svědkyně se snažila nezletilé vysvětlit, že se nemusí bát, že nic špatného neudělala, aby tam přestala chodit. Získané informace svědkyně odpoledne řekla babičce nezletilé, ta jí sdělila, že se s tím nezletilá už svěřila své mamince. V rozhodné době byla nezletilá poškozená zamlklá, plačtivá, často si chodila mýt ruce s odůvodněním, že je špinavá, prý to lepí, ačkoliv ruce objektivně špinavé neměla. Nezletilá se také stranila kontaktů, např. při tanci se nechtěla nikoho držet. Nezletilá E V byla dle výpovědi svědkyně spíše stydlivá, pozorovatelka, nikdy si nevymýšlela. O jednání obžalovaného mluvila sama, svědkyně jí žádné otázky nepokládala.

Nezletilá poškozená E V, nar. , při výslechu konaném v přípravném řízení dne 25.9.2013 průběh skutkového děje nepopsala, v rámci odpovědí na otázky vrchní komisařky však opakovaně uvedla, že nemůže vyslovit, jak si s obžalovaným hráli, odkázala na svoji matku, hru

s obžalovaným odmítla také ukázat na demonstračních panenkách. Připustila, že viděla obžalovaného bez oblečení, odmítla však uvést, jaké oblečení měl svlečené. Použila výroky, že k obžalovanému přestala chodit, protože „tam dělal úplné blbosti“, „blbosti, co se nedělají“, „to dělali jako tajemství“, „E[redacted], já bych ho tak zmlátila“, „když dělali ty blbosti, byli svlíklí“, „když byly prázdniny“. Na četné dotazy vrchní komisařky nezletilá odpověděla výrokem „to nemůžu vyslovit“.

Nezletilá svědkyně M[redacted] S[redacted], nar. [redacted], teta nezletilé poškozené (sestra její matky) při výslechu konaném v přípravném řízení dne 25.9.2013 neuvedla skutečnosti, které by významněji přispěly k objasnění průběhu skutkového děje. Z její výpovědi vyplývá, že soused E[redacted] jí nic neudělal, ale E[redacted] ano, maminka jim k němu zakázala chodit. Použila výrok „E[redacted] si tu na E[redacted] podepsal“. Pak uvedla, že E[redacted] říkal, že „se odstěhuje, protože má toho dost, má plné zuby“.

Svědkyně M[redacted] D[redacted] vypověděla, že se sousedy S[redacted] i s obžalovaným vycházela vždy dobře. S[redacted] jsou věřící a každému pomáhají, věděla, že chodí k obžalovanému, a to dospělí i děti, v poslední době k němu chodila i nezletilá poškozená E[redacted] a nezletilá M[redacted], věděla, že děvčata obžalovanému do domku lezou i oknem, sama si je domů nepouštěla, neboť se rozdovádí a lítají i po domě. Svědkyně nikdy neviděla, že by se obžalovaný k děvčatům nevhodně choval. Od obžalovaného v minulosti získala zprostředkované informace, že nezletilá E[redacted] se často svléká.

Svědek Ing. Ji[redacted]S[redacted], synovec obžalovaného, uvedl, že od obžalovaného získal informace o jeho konfliktu se sousedem ohledně automobilu obžalovaného, i o trestním stíhání obžalovaného. Věděl, že obžalovaného v [redacted] navštěvují 2 děvčata od sousedů. Dále svědek vypověděl, že v minulosti patrně v červnu 2013 viděl na zahradě sousedů obžalovaného malou holčičku, která tam ležela nahá na dece a měla roztažené nohy, obžalovaný to tehdy považoval za nepatřičné. Obžalovaný také popisoval způsob močení starší nezletilé dívky, prý to viděla i její babička.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychiatrie a psychologie, vypracovaného k osobě nezletilé poškozené E[redacted] V[redacted], vyplývá, že kognitivní i socioemoční vývoj posuzované nevykazuje odchylky od běžné normy a odpovídá věku předškoláka 5 – 6 let. Posuzovaná je dobře socializovaná, s pozitivním vztahem k pečující osobě i k širší rodině,

schopná zvládnout odloučení od matky bez známek přetrvávající separační úzkosti. V klinickém vyšetření vývoj kognitivních procesů odpovídá předškolnímu věku, není dána nepřiměřeně vyšší míra fantazijní produkce ani sklon ke konfabulaci, myšlení je názorné, magické prvky jsou v myšlení minimální. Schopnost nezletilé správně vnímat prožitou událost, tuto si zapamatovat a následně reprodukovat plně odpovídá věku. Obecná věrohodnost odpovídá věkové populační normě. Nejsou prokázány faktory, které by ji umenšovaly. Věrohodnost ve vztahu k předmětné výpovědi je na dobré úrovni. Z odborného hlediska se lze důvodně domnívat, že popisované události vychází z epizodické paměti posuzované, tedy jsou prožité. Sklon ke konfabulacím ve vztahu k šetřenému případu nebyl prokázán. Provedeným znaleckým zkoumáním znalci jednoznačně neprokazují přítomnost fantazijně vyprodukovaných obsahů. Ve výpovědi svědkyně nebyly zachyceny prvky svědčící pro zkreslení výpovědi jinou motivací nebo ovlivněním okolí. Posuzovaná aktuálně netrpí duševní chorobou či poruchou, jsou však u ní patrné symptomy svědčící pro traumatický zážitek – vyhýbavé chování, úzkostné projevy (zhoršená kvalita verbálního projevu pro nervozitu), noční můry, kolísání nálady. Symptomy zjištěné u nezletilé svou intenzitou a vlivem na běžné fungování nedosahují takového stupně, aby mohly být klasifikovány jako psychiatrické onemocnění. Další vývoj závisí na mnoha faktorech, mimo jiné na osobnostní dispozici posuzované, na chování nejbližšího okolí, na sekundární traumatizaci dalším znovuoživováním vzpomínek. Prognóza dalšího vývoje je výrazně nejistá, v krátké době od události nelze předpovědět, zda dojde k vyhasínání traumatických vzpomínek, nebo naopak k rozvoji posttraumatické poruchy či k narušení dosavadního vývoje nezletilé. Uváděný charakter sexuálního zneužívání může ovšem podle odborné literatury vážným způsobem narušit psychický vývoj dítěte a způsobit i závažné obtíže v osobním i sociálním životě. Tzv. traumatický potenciál pravděpodobně prožitých událostí je velmi silný, a proto je nutné možné následky posuzovat jako velmi závažné.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychologie nad rámec shora uvedeného při hlavním líčení vysvětlil, že specifickou věrohodnost ve vztahu k předmětné výpovědi hodnotí na dobré úrovni, z odborného hlediska se lze domnívat, že popisované události vycházejí z epizodické paměti, tedy jsou prožité. Pro tento závěr svědčí jak některé specifické znaky hodnocené standardními metodami, tak způsob výpovědi, i přítomnost tzv. deliktově typických detailů. Věrohodnost byla primárně hodnocena na základě výpovědi podané při znaleckém vyšetření. Znalec považuje za psychologicky reálné, že ve

výpovědi v přípravném řízení nezletilá poškozená jednání obžalovaného nepopsala, odmítla ho popsat z důvodu tajemství, neboť se jedná o nezletilou dívku v předškolním věku. Obecně platí, že děti, které prožijí incidenty sexuálního násilí, mají spíše tendenci o tom nehovořit, to je deliktově typickým znakem, že se dítě výpovědi vyhýbá. Při znaleckém vyšetření je kontakt s dítětem navazován jiným způsobem, znalci jsou jinak odborně vybaveni, je poměrně časté, že děti, které něco neuvedou při běžném výslechu, sdělí toto při znaleckém vyšetření. Znalec považuje za psychologicky reálné a přijatelné, když nezletilá poškozená při výslechu na policii odkázala na matku s tím, že matka o tom ví a řekne to. Pocit viny je zvláště u dětských obětí eventuálního sexuálního zneužívání deliktově typickým znakem. Naopak, pokud děti produkují smyšlenou výpověď, téměř vždy pocity chyby či zavinění dány nejsou. U nezletilé poškozené znalci nezaznamenali žádný zvýšený zájem o sexuální otázky, nálezy jsou plně v souladu s výpovědí učitelky z mateřské školy svědkyně A[redacted] K[redacted], že nezletilá byla spíše uzavřenější dítě, tzv. pozorovatelka. K dotazu, zda je psychologicky reálné a přijatelné, aby případné jednání nezletilé poškozené, pokud by sama stáhla obžalovanému kalhoty a opakovaně mu sáhla na penis, mělo zjištěné následky na zdraví a chování nezletilé, znalec uvedl, že mechanizmus vzniku traumatu vzniká obvykle tak, že externí stresor, např. událost nebo chování jiné osoby, vede k reakci psychiky dané osoby. Je velmi netypické a téměř vyloučené, aby si nezletilá osoba sama přivodila traumatickou symptomatologii, je to velmi nepravděpodobné. Pro závěr o tom, že popisované události vycházejí z epizodické paměti posuzované, tedy že jsou prožité, svědčí dle znalce tři základní faktory. Prvním faktorem je přítomnost některých specifických kritérií, vycházejících z metody určené pro hodnocení věrohodnosti výpovědi. Jedná se o metodu, která je přímo určená pro hodnocení věrohodnosti výpovědi sexuálně zneužívaných dětí a kritéria hodnotí charakter verbální výpovědi, a podle toho, jak je tato výpověď stavěná, jaké obsahuje prvky, tak hodnotí výpověď smyšlenou a výpověď založenou na epizodické paměti. Druhým faktorem jsou deliktově typické detaily, to znamená, že současný trend hodnocení věrohodnosti je takový, že spíše než hledání toho, jak se odlišuje pravda od lži, hledá se to, zda způsob, jak daná osoba vypovídá a o jakém chování vypovídá, odpovídá tomu, jak se obvykle osoby, které sexuální zneužívání zažily, chovají, a zároveň, zda popis odpovídá tomu, jak obvykle sexuální zneužívání probíhá. I zde znalec hodnotí deliktově typické detaily jak v samotné výpovědi posuzované, kdy posuzovaná ze začátku má tendenci o tom nemluvit, pak se k tomu, jak je patrné z přepsané výpovědi, velmi spontánně

vrací, popisuje vlastní chování. To je deliktově typický detail na straně posuzované. Deliktově typické detaily, které popisuje na straně obžalovaného, jsou popsány tak, že se nejedná o náhlé zneužití, ale o postupnou aktivitu. Pro závěr o věrohodnosti výpovědi nezletilé poškozené svědčí to, že dívka mluví zcela spontánně, má k tomu spontánní emoční doprovod, projev není zjevně naučený, ale je to zcela integrálně zařazené do její výpovědi. Ze znaleckého hlediska jsou tedy přítomny všechny očekávané faktory, je dána přítomnost kritérií, struktura obsahu i deliktově typické detaily. Opakovaná výpověď zvláště u dítěte je jednoznačně popisována jako sekundární traumatizace, což znamená, že duševnímu stavu to nepřispěje. Na druhou stranu sekundární traumatizace nevede ke vzniku specifické posttraumatické symptomatologie, což znamená, že vytváří stres, ale nikoliv specifické projevy v chování, prožívání.

Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychiatrie při hlavním líčení nad rámec shora uvedeného vypověděla, že poškozená v době znaleckého vyšetření nesplňovala kritéria pro posttraumatickou stresovou poruchu nebo pro reaktivní poruchu, zjistit přítomnost příznaků u dítěte však není vždy jednoduché. Závisí to na spontánní výpovědi, neboť cílenými dotazy by znalci mohli navodit odpovědi typu „ano, ne“. Ze spontánních reakcí nezletilé poškozené znalkyně nezaznamenala přítomnost flashbacku, nutkavých vzpomínek, nutkavého vybavování události, neuváděla to ani matka. Byly však zjištěny jednotlivé příznaky svědčící pro traumatický zážitek, a to vyhýbavé chování ve vztahu k tématu osoby, která měla být pachatelem. Posuzovaná se vyhýbala tématu, převáděla řeč na jiné věci, nabízela hračky, když se znalci zeptali na něco, co bylo spojeno s návštěvami u obžalovaného. Byly přítomny i mimoslovní úzkostné projevy, zvýšený motorický neklid, hraní si s věcmi v kapse, vyndávání a nabízení hraček. Když nezletilá odpovídala na obecné dotazy, týkající se kamarádek ve školce, tak tyto projevy vymizely, byla ve větším klidu, jakmile se znalci přiblížili k předmětnému tématu, pak nezletilá znervózněla, poposedávala, lezla po pohovce. Z toho plyne, že jsou přítomny úzkostné projevy, vázané na dané téma. Podle matky nezletilé byly dány v předchozím období větší výkyvy nálady i noční můry, které však v době vyšetření nebyly přítomny, matka uváděla, že už nepozorovala velké změny v chování. Pokud byla v minulosti přítomna posttraumatická porucha, tak do doby znaleckého vyšetření stihla kompletní symptomatika už odeznít. Do budoucna však nelze vyloučit rozvoj reaktivní symptomatiky s větším časovým odstupem, když u dětí není zcela typický další průběh jako u dospělých. U dětí mohou vzpomínky vyjít na povrch i po době delší, např. v době nástupu puberty

s rozvojem sexuality. K dotazu, jaký vliv by mohla mít na psychiku nezletilé poškozené dlouhodobá nepřítomnost její matky a vážná nemoc její sestry, znalkyně uvedla, že je to určitě dlouhodobý chronický stres, ale současně je to něco, co pravděpodobně nevyvolá posttraumatickou stresovou poruchu, kterou však vyvolá jednorázový traumatický zážitek spojený s bolestí nebo s něčím nepříjemným.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a psychologie, vypracovaného k osobě obžalovaného, vyplývá, že struktura osobnosti obžalovaného je symplexní, hodnotit lze egocentrickou percepci reality, projevuje se snížená frustrační tolerance. Myšlení je výrazně ulpívavé, málo pružné, schopnost odstupu od řešeného problému je nízká. Racionální kontrola emotivity je omezená. Charakteristiky osobnosti odpovídají změnám popisovaným u osob s počínající demencí. Nejedená se tedy pravděpodobně o premorbidní charakteristiky osobnosti. Intelekt a kognitivní schopnosti obecně jsou v pásmu populačního podprůměru. Výrazně nižšího výkonu posuzovaný dosahuje v neverbálních úlohách, výrazněji je narušená schopnost krátkodobé pracovní paměti. Charakter výkonu odpovídá lehkému kognitivnímu deficitu. Motivací stíhaného jednání mohlo být náhradní uspokojení jeho sexuálních potřeb odbrzděných počínající organickou mozkovou afekcí. Resocializace hodnocená běžnými metodami nevykazuje forenzně podstatné snížení. Vzhledem k rozvoji organického poškození mozku je však prognóza resocializace nejistá. U obžalovaného znalci zjistili počínající demenci smíšeného typu a aktuální nadužívání alkoholu bez vytvořené závislosti na této látce. Rozvíjející se demence je poruchou trvalou s tendencí ke zhoršování. Dostupnými prostředky nebyla prokázána přítomnost strukturované sexuální deviace. Vlivem rozvíjející se demence byly rozpoznávací schopnosti obžalovaného vzhledem ke stíhané trestné činnosti sníženy mírně, nepodstatně, ovládací schopnosti byly sníženy podstatně, nebyly však zcela vymizelé. Na snížení obou těchto schopností se mohl negativně podílet i požitý alkohol. Další pobyt obžalovaného na svobodě ze specificky psychiatrického a sexuologického hlediska je nutno považovat vzhledem k rozvíjející se demenci za potenciálně nebezpečný. Proto je navrhováno uložení ochranného léčení psychiatrického ambulantní formou. Znalci upozorňují na zjištění, že obžalovaný je vážně onkologicky nemocen, je dále sledován a další onkologická léčba je velmi pravděpodobná.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie při hlavním líčení nad rámec shora uvedeného vysvětlil, že obžalovaný se odmítl podrobit PPG vyšetření, důvody blíže nevysvětlil. Znalec vyjádřil přesvědčení, že případné PPG vyšetření by závěry znaleckého posudku nezměnilo, nepředpokládá, že by toto vyšetření prokázalo přítomnost jasných pedofilií. Pro tento závěr svědčí zejména údaje, které byly při vypracování znaleckého posudku k dispozici, když obžalovaný je 77 letý muž, 2x ženatý, dítě měl, sexuální život vedl, nikdy se obdobného jednání nedopustil. Je proto nepravděpodobné, že by se ve věku obžalovaného objevila sexuální deviace. Pokud se obžalovaný trestného činu dopustil, pak by se z psychiatrického a sexuologického hlediska jednalo o náhražkovou aktivitu muže, který žije osamoceně, je lehce duševně alterován a jeho slábnoucí sexuální pud hledá ještě nějaký způsob uspokojení. Znalci při vypracování znaleckého posudku neměli údaje o případné opilosti obžalovaného v rozhodné době, těžko se lze vyjádřit i k tomu, zda byl opilý více či méně, v žádném případě se však nejednalo o patickou opilost, ani o těžkou opilost. Pokud by obžalovaný byl v rozhodné době pod vlivem alkoholu, znalec by rozpoznávací a ovládací schopnosti hodnotil v zásadě shodně, jako za střízliva, pokud by byl vliv alkoholu aktuálně výraznější, pak by snížení ovládacích schopností bylo výraznější, ale neblížilo by se stavu vymizení. Obžalovaný není osobou závislou na alkoholu ani na jiných návykových látkách, je schopen zdržet se požívání alkoholu a ovládat průběh požívání alkoholu. Ke zjištěné demenci smíšeného typu znalec vysvětlil, že pravděpodobnost neurodegenerativních změn je ve věku obžalovaného velmi vysoká, obžalovaný trpí hypertenzí, takže jsou pravděpodobné v tomto směru i cévní změny. Klinický obraz obžalovaného odpovídal lehčímu stádiu počáteční demence. Z těchto dvou důvodů znalec nehovoří ani o alzheimerově neurodegenerativní chorobě, ani o cévní demenci, ale o demenci smíšeného typu. Počínající demence, resp. počínající organické změny v mozku obžalovaného hrály podstatnou roli i vzhledem k tomu, že obžalovaný se v minulosti nikdy obdobného jednání nedopustil, odbrždění, deliberaci jeho sexuality lze přičíst počínající demenci. Snížení rozpoznávacích a ovládacích schopností je způsobeno vlivem rozvíjející se demence. V rámci ambulantního ochranného psychiatrického léčení by měl být kontrolován průběh počínající demence a mělo by být sledováno i to, jak obžalovaný konzumuje alkoholické nápoje.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie při hlavním líčení nad rámec shora uvedeného vypověděl, že osobnost obžalovaného hodnotí jako

simplexní, egocentrickou, se sníženou frustrační tolerancí, s ulpívavým, málo pružným myšlením, s nižší schopností odstupu od řešení problému. Tyto vlastnosti jsou charakteristické pro osobu s lehkou kognitivní poruchou.

Závěry znaleckých posudků z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistická počítačová expertíza, vypracovaných za účelem zkoumání fotoaparátu obžalovaného a paměťové karty, mobilního telefonu obžalovaného a jeho osobního počítače (č.l. 229 – 249, 210 – 228, 250 – 282), k objasnění průběhu skutkového děje nepřispěly.

Z lékařské zprávy o gynekologickém vyšetření nezletilé poškozené E[redacted] V[redacted] ze dne 24.9.2013 vyplývá, že nebyly zjištěny žádné známky poranění, dítě je takřka neošetřitelné pro nespolupráci, vzhledem k jeho reakci na vyšetření lze předpokládat, že by se bránilo (č.l. 76).

Situace na místě činu byla zadokumentována při domovní prohlídce konané dne 5.2.2014 v domě č.p. [redacted] v obci [redacted] (protokol o domovní prohlídce s fotodokumentací č.l. 192 – 203). Dne 5.2.2014 byla provedena domovní prohlídka rovněž v místě trvalého bydliště obžalovaného na adrese [redacted], v bytě č. [redacted], při níž byly zajištěny fotoaparát zn. Olympus SP – 350, 2 XD karty zn. Olympus, mobilní telefon zn. Nokia, stolní počítač AGEN a videokazety (č.l. 170 – 191). Podle protokolu o vydání věci obžalovaný dne 5.2.2014 dobrovolně vydal divadelní kukátko a kapesní svítilnu stříbrno – modré barvy (č.l. 204). V návaznosti na usnesení vrchní komisařky ze dne 26.4.2014 byly obžalovanému veškeré zajištěné věci dne 6.5.2014 vráceny (č.l. 207).

Z dopisu, adresovaného paní I[redacted] G[redacted], ve věci převodu vozidla zn. Škoda Favorit a úhrady pojistného, s podacím lístkem a s kopií obálky vyplývá, že dopis byl podán na poště 29.7.2013, vrátil se zpět s poznámkou, že adresát se odstěhoval (č.l. 377 – 378).

Provedené důkazy soud hodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Po zhodnocení všech provedených důkazů dospěl soud k závěru, že obhajoba obžalovaného, když spáchání shora popsaného jednání popřel, byla vyvrácena jako nevěrohodná a účelová, vedená snahou zbavit se trestní odpovědnosti. Pro závěr o vině obžalovaného svědčí zejména závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychiatrie a psychologie, z nichž

jednoznačně vyplývá, že obecná věrohodnost nezletilé poškozené odpovídá věkové populační normě, nejsou prokázány faktory, které by ji umenšovaly, vývoj kognitivních procesů odpovídá předškolnímu věku, není dána nepřiměřeně vyšší míra fantazijní produkce ani sklon ke konfabulaci, myšlení je názorné, magické prvky jsou v myšlení minimální, schopnost nezletilé správně vnímat prožitou událost, tuto si zapamatovat a následně reprodukovat plně odpovídá věku. Součástí znaleckého posudku je doslovný přepis rozhovoru znalců s nezletilou poškozenou, v jehož průběhu nezletilá popsala průběh skutkového děje, vyplývá z něho, že se u obžalovaného svlékla, obžalovaný jí chtěl strčit do přirození prst i jazyk, nedovolila mu to, už tam proto nechodí. Věrohodnost nezletilé poškozené ve vztahu k předmětné výpovědi je dle znalce také na dobré úrovni, z odborného hlediska se lze důvodně domnívat, že popisované události vychází z epizodické paměti posuzované, tedy jsou prožité, sklon ke konfabulacím ve vztahu k trestní věci nebyl prokázán, znalci nezjistili ani přítomnost fantazijně vyprodukovaných obsahů, ve výpovědi nezletilé nebyly zachyceny prvky svědčící pro zkreslení výpovědi jinou motivací nebo ovlivněním okolí.

Při hodnocení provedených důkazů bylo přihlédnuto k tomu, že ačkoliv nezletilá poškozená E[redacted] V[redacted] při výslechu konaném v přípravném řízení dne 25.9.2013 průběh skutkového děje nepopsala, v rámci odpovědí na otázky vrchní komisařky však opakovaně uvedla, že nemůže vyslovit, jak si s obžalovaným hráli, hru s obžalovaným odmítla také ukázat na demonstračních panenkách, připustila rovněž, že viděla obžalovaného bez oblečení, odmítla však uvést, jaké oblečení měl svlečené. Na četné dotazy vrchní komisařky nezletilá odpověděla výrokem „to nemůžu vyslovit“, přičemž současně její výroky o tajemství, o „blbostech“, které obžalovaný udělal, za které by ho zmlátila, apod., svědčí jednoznačně pro závěr, že obžalovaný se shora popsaného jednání dopustil, nezletilá však v podmínkách výslechu v přípravném řízení odmítla jednání obžalovaného podrobně popsat, vrchní komisařce se nepodařilo nezletilou k výpovědi přimět. V této souvislosti je nutno poukázat na to, že znalec z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychologie považuje za psychologicky reálné, že ve výpovědi v přípravném řízení nezletilá poškozená jednání obžalovaného nepopsala, odmítla ho popsat z důvodu tajemství, neboť se jedná o nezletilou dívku v předškolním věku, když obecně platí, že děti, které prožijí incidenty sexuálního násilí, mají spíše tendenci o tom nehovořit, to je deliktově typickým znakem, že se dítě výpovědi vyhýbá. Při znaleckém vyšetření je kontakt s dítětem navazován jiným způsobem, znalci jsou jinak odborně vybaveni, je poměrně časté, že děti, které něco neuvedou při běžném výslechu, sdělí toto při znaleckém vyšetření. Znalec považuje za psychologicky

reálné a přijatelné i to, že nezletilá poškozená při výslech na policii odkázala na svou matku s tím, že matka o tom ví a řekne to. Toto vyjádření nezletilé poškozené navíc svědčí pro závěr o pravdivosti a věrohodnosti výpovědi svědkyně E V, když uvedla, že nezletilá poškozená se jí s jednáním obžalovaného svěřila, popsala, za jakých okolností od nezletilé poškozené získala informace, že ji obžalovaný hladil, sahal jí na prsa, chtěl, aby se svlékla, svlékla si sukni a kalhotky, načež ji obžalovaný fotil mezi nohama, prý jí sahal mezi nohy a chtěl strkat prsty dovnitř, ale to mu nedovolila, obžalovaný si svlékl trenýrky a nechal ji, aby si hrála s jeho „pinďourem“, svítila mu na něho baterkou a koukala zrcátkem, pak obžalovaný nezletilé řekl, že to je jejich tajemství, nesmí to nikomu říci.

Po zhodnocení provedených důkazů lze učinit závěr, že pokud svědci E V – matka nezletilé poškozené, M S – babička nezletilé poškozené, A S – dědeček nezletilé poškozené a A K – učitelka mateřské školy, popsali jednání obžalovaného ke škodě nezletilé poškozené E V, vyjádřili se k informacím zprostředkovaně získaným od nezletilé poškozené. Svědkyně M S podle své výpovědi získala od nezletilé poškozené informace, že nezletilá E i nezletilá M měly obžalovanému sahat na přirození, svítit mu na přirození baterkou, nezletilou E si měl také údajně fotit. Svědek A S získal informace o jednání obžalovaného od své dcery svědkyně E V, které se nezletilá poškozená svěřila s divnými praktikami obžalovaného, dozvěděl se, že obžalovaný měl nezletilou E svlékat, svlékal také sám sebe. Svědkyně A K mimo jiné vypověděla, že nezletilá poškozená se jí spontánně svěřila, že obžalovaný chtěl, aby mu sahala na genitálie, svlékala se před ním, prý ji fotil telefonem, když měla svlečené spodní kalhotky, chtěl, aby mu sahala na „pinďoura“, to udělala, prý musela. Výpovědi těchto svědků plně korespondují se skutečnostmi, které nezletilá poškozená k popisu průběhu skutkového děje a k jednání obžalovaného uvedla při znaleckém vyšetření znalcům z oboru zdravotnictví, odvětví dětská psychiatrie a dětská psychologie.

Z výpovědí svědků E V – matky nezletilé poškozené, M S – babičky nezletilé poškozené, A S – dědečka nezletilé poškozené a A K – učitelky mateřské školy dále vyplývá, že v době po činu u poškozené došlo ke změnám v chování, často si myla ruce s tím, že je má špinavé, prý jí lepí, ačkoliv je měla zjevně čisté, mnula si ruce,

vyhýbala fyzickým kontaktům, byla zádumčivá, často plakala, odmítala se sprchovat, kladla nesmyslné otázky, odmítala mluvit o obžalovaném, přestala k obžalovanému chodit, dokonce se před ním schovávala. Výpovědi svědků co do popisovaných změn v chování nezletilé poškozené E[redacted] V[redacted] jsou plně v souladu se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychiatrie a psychologie, vypracovaného k osobě nezletilé poškozené, z nichž vyplývá, že posuzovaná sice v době znaleckého vyšetření aktuálně netrpí duševní chorobou či poruchou, jsou však u ní patrné symptomy svědčící pro traumatický zážitek – vyhýbavé chování, úzkostné projevy (zhoršená kvalita verbálního projevu pro nervozitu), noční můry, kolísání nálady, byť zjištěné symptomy svou intenzitou a vlivem na běžné fungování nedosahují takového stupně, aby mohly být klasifikovány jako psychiatrické onemocnění. Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychiatrie dále vysvětlila, že ze spontánních reakcí nezletilé poškozené v průběhu vyšetření nezaznamenala přítomnost flashbacku, nutkavých vzpomínek, nutkavého vybavování události, byly však zjištěny jednotlivé příznaky svědčící pro traumatický zážitek, a to vyhýbavé chování ve vztahu k tématu osoby obžalovaného, když posuzovaná se vyhýbala tématu, převáděla řeč na jiné věci, nabízela hračky, když se znalci zeptali na něco, co bylo spojeno s návštěvami u obžalovaného, byly přítomny i mimoslovní úzkostné projevy, zvýšený motorický neklid, hraní si s věcmi v kapse, vyndávání a nabízení hraček. Pokud nezletilá odpovídala na obecné dotazy, tak tyto projevy vymizely, byla ve větším klidu, jakmile se znalci přiblížili k předmětnému tématu, pak nezletilá znervózněla, poposedávala, lezla po pohovce. Z toho plyne, že jsou přítomny úzkostné projevy, vázané na dané téma. Pokud u nezletilé poškozené byla v minulosti přítomna posttraumatická porucha s ohledem na údajné větší výkyvy nálad i noční můry, tak do doby znaleckého vyšetření stihla kompletní symptomatika už odeznít. Do budoucna však nelze vyloučit rozvoj reaktivní symptomatiky s větším časovým odstupem, u dětí mohou vzpomínky vyjít na povrch i po době delší, např. v době nástupu puberty s rozvojem sexuality. Prognóza dalšího vývoje je výrazně nejistá, aktuálně nelze předpovědět, zda dojde k vyhasínání traumatických vzpomínek, nebo naopak k rozvoji posttraumatické poruchy či narušení dosavadního vývoje nezletilé, když traumatický potenciál pravděpodobně prožitých událostí je velmi silný, proto je nutné možné následky posuzovat jako velmi závažné.

Po zhodnocení provedených důkazů v souladu se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychiatrie a psychologie dospěl soud k závěru, že nelze uvěřit tvrzení obžalovaného, když popřel spáchání shora popsaného jednání a na svou obhajobu uvedl, že naopak nezletilá poškozená E V stáhla trenýrky či tepláky jemu a opakovaně mu manipulovala s penisem, pak obžalovanému řekla, že to musí zůstat jen mezi nimi, bude to jejich tajemství. Takové jednání nezletilé poškozené by však podle závěrů znalců z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychiatrie a psychologie nemělo zjištěné následky na zdraví a chování nezletilé, když mechanizmus vzniku traumatu probíhá obvykle tak, že externí stresor, např. událost nebo chování jiné osoby, vede k reakci psychiky dané osoby, je velmi nepravděpodobné a téměř vyloučené, aby si nezletilá osoba sama přivodila traumatickou symptomatologii. Z odborného hlediska podle závěrů znalců navíc nezletilou popisované události, resp. jednání obžalovaného, vychází z epizodické paměti posuzované, tedy jsou prožité, sklon ke konfabulacím ve vztahu k trestní věci nebyl prokázán, znalci nezjistili přítomnost fantazijně vyprodukovaných obsahů, nebyly zachyceny ani prvky svědčící pro zkreslení výpovědi jinou motivací nebo ovlivněním okolí. U nezletilé poškozené nebyl zjištěn ani zvýšený věku neodpovídající zájem o sexuální problematiku.

Z provedených důkazů vyplývá, že nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by mohly svědčit pro závěr o tom, že trestní stíhání obžalovaného by mohlo souviset s neshodami mezi obžalovaným a svědkem A S – dědečkem nezletilé poškozené ohledně vozidla obžalovaného, případně že by výpověď nezletilé poškozené mohla být jejími rodinnými příslušníky jakkoliv ovlivněna, což bylo naopak závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví dětské psychiatrie a psychologie vyloučeno s odůvodněním, že ve výpovědi nezletilé poškozené nebyly zachyceny žádné prvky svědčící pro zkreslení výpovědi jinou motivací nebo ovlivněním okolím. Ze svědeckých výpovědí naopak vyplývá, že rodinní příslušníci na informace získané od nezletilé poškozené po delší dobu v podstatě nereagovali, dokonce ani neoslovili obžalovaného se žádostí o vysvětlení. Nebylo zjištěno nic, co by mohlo nasvědčovat zášti či mstě rodiny poškozené. Pokud nezletilá svědkyně M S, nar. , při výslechu konaném v přípravném řízení dne 25.9.2013 použila výrok „E si tu na E podepsal“, pak uvedla, že E říkal, že „se odstěhuje, protože má toho dost, má plné zuby“, lze přisvědčit obhajobě, že nezletilá reprodukuje výroky dospělých. Podle závěrů soudu z nich však rozhodně nelze dovodit závěr o nevině obžalovaného, případně závěr o

nepřípustném ovlivňování nezletilých jejich rodinnými příslušníky. Naopak je zcela logické a pochopitelné, pokud by dospělí rodinní příslušníci nezletilých hypoteticky použili na adresu obžalovaného kritický výrok a možná se jim nepodařilo zabránit tomu, aby takový výrok slyšela nezletilá M S, a následně ho případně i zkomoleně reprodukovala, když s ohledem na svůj věk a vyspělost mu nepochybně ani nerozuměla.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl soud k závěru, že obžalovaný se shora popsaného jednání dopustil v přesně nezjištěné době nejméně od května do září roku 2013, když dobu spáchání trestného činu se s ohledem na odchylky ve výpovědích svědků nepodařilo upřesnit, a to ani za současného přihlédnutí k jejich výpovědím co do data konfliktu mezi obžalovaným a svědkem A S (známo je datum odeslání dopisu uživatelce vozidla paní G dne 29.7.2013). Svědkyně E V vypověděla, že od 3.4.2013 do konce září 2013 pobývala s dcerou N v nemocnici, na pár dní se však vždy průběžně dostaly domů, hned při prvním návratu z nemocnice, tedy v květnu nebo v červnu 2013 svědkyně získala od své matky informaci, že nezletilá E má zvláštní chování, následně se jí nezletilá svěřila s jednáním obžalovaného, rodina zakázala dětem k obžalovanému chodit, dle výpovědi svědkyně E V tedy nezletilá poškozená o letních prázdninách roku 2013 k obžalovanému už nechodila. Ke konfliktu mezi obžalovaným a svědkem A S ohledně osobního automobilu svědkyně uvedla, že k tomu došlo až po události s nezletilou E asi v červenci 2013. Svědkyně M S popsala situaci, kdy o letních prázdninách roku 2013 seděla doma se svou nezletilou dcerou M u televize, když slyšela křik ze zahrady, rozlétly se dveře u obývacího pokoje a obžalovaný táhl hystericky plačící nezletilou vnučku E, na svědkyni křičel, aby šla s nezletilou na psychiatrii, prý se chová jako blázen, v návaznosti na to dětem zakázala k obžalovanému chodit, po této události zaznamenala změny v chování nezletilé poškozené. V září 2013 svědkyně poprosila učitelku v mateřské škole, aby se nezletilé E zeptala, zda se jí něco nestalo, následně se nezletilá učitelce s jednáním obžalovaného svěřila. Ke konfliktu mezi obžalovaným a svědkem A S dle svědkyně došlo až po incidentu s nezletilou E, tehdy svědkyně slyšela, jak se manžel s obžalovaným venku hádají, vyběhla ven, obžalovaný měl v ruce nějaké listiny, hodil je na zem, manželovi sprostě nadával. Svědek A S uvedl, že nezletilá poškozená se své matce svědkyni E V svěřila s jednáním obžalovaného v srpnu nebo v září 2013, muselo to být v létě, mohlo to však být i v červnu nebo v červenci, určitě to bylo před tím, než dne

29.7.2013 posílal paní G dopis, týkající se vozidla obžalovaného. Dále svědek vypověděl, že konfliktů s obžalovaným ohledně vozidla obžalovaného měl několik, nejprve došlo k hádce u obžalovaného doma, v tomto případě svědek podle své výpovědi neměl ještě tušení, s čím se v budoucnu nezletilá poškozená ohledně jednání obžalovaného svěří, o jednání obžalovaného nic nevěděl ani v době, kdy se nezletilá poškozená před obžalovaným schovala na zahradě pod vlek. Svědkyně A K opakovaně shodně vypověděla, že nezletilá poškozená E V se jí svěřila v září 2013, tento časový údaj věrohodně odvozuje z toho, že to bylo po letních prázdninách, nezletilá o prázdninách do mateřské školy nechodila a svědkyně na konci září 2013 končila pracovní poměr v mateřské škole v . Úkony trestního řízení byly zahájeny dne 16.9.2013 na základě poznatku o možném spáchání trestného činu ze dne 3.9.2013, nezletilá poškozená E V a nezletilá svědkyně M S byly vyslechnuty 25.9.2013. Ze shora uvedených skutečností vyplývá, že časový údaj spáchání trestného činu nelze blíže upřesnit, současně je nutno poukázat na to, že pro posouzení trestní věci není podstatné a určující, zda se obžalovaný shora popsaného jednání dopustil v květnu, v červnu, v červenci nebo v srpnu roku 2013.

Po zhodnocení všech provedených důkazů dospěl soud k závěru, že obžalovaný tím, že se záměrem dosáhnout pohlavního vzrušení, hladil a osahával na přirození nezletilou E V, nar. , a následně ji přiměl, aby mu manipulovala s obnaženým penisem, přičemž si musel být vědom, že nezletilá není vzhledem ke svému věku schopna posoudit situaci a účinně se bránit, jiného donutil k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží, k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let, čímž spáchal zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.

Z provedených důkazů vyplývá, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

Při úvaze o trestu bylo důsledně postupováno podle § 38 odst. 1 tr. zákoníku o přiměřenosti trestních sankcí, které je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti trestného činu a poměrům pachatele.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, posouzeným

v souladu s ust. § 39 odst. 2 tr. zákoníku, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že byl sice v minulosti v roce 1978 odsouzen pro úmyslný trestný čin k výchovnému trestu, k tomuto odsouzení však nelze přihlížet jako k přitěžující okolnosti podle § 42 písm. p) tr. zákoníku s ohledem na dobu, která uplynula, i s ohledem na tehdy uložený druh trestu. Obžalovaný v minulosti nebyl projednáván pro přestupek, je ve starobním důchodu. Při úvaze o trestu bylo tedy přihlédnuto k tomu, že obžalovaný vedl před spácháním trestného činu řádný život, což je nutno posoudit jako polehčující okolnost podle § 41 písm. o) tr. zákoníku.

Ve prospěch obžalovaného byl při ukládání trestu zohledněn také jeho věk a aktuální zdravotní stav, objasněný lékařskými zprávami (č.l. 31 – 39, 42, 46 – 52, 419, 422 - 425), z nichž vyplývá, že obžalovaný se léčí pro závažné [redacted] onemocnění.

Při ukládání trestu bylo dále zohledněno, že obžalovaný se shora uvedeného jednání dopustil ve stavu zmenšené příčetnosti, když v důsledku rozvíjející se demence byly rozpoznávací schopnosti obžalovaného vzhledem ke stíhané trestné činnosti sníženy mírně, nepodstatně, ovládací schopnosti byly sníženy podstatně, nebyly však zcela vymizelé. Na snížení obou těchto schopností se mohl negativně podílet i požitý alkohol, obžalovaný není závislý na alkoholu ani na jiných návykových látkách, zjištěno bylo nadužívání alkoholu bez vytvořené závislosti. Znalci při vypracování znaleckého posudku neměli údaje o případné opilosti obžalovaného v rozhodné době, nelze se vyjádřit ke stavu opilosti, rozhodně se však nejednalo o patickou opilost, ani o těžkou opilost, pokud by obžalovaný byl v rozhodné době pod vlivem alkoholu, znalec by rozpoznávací a ovládací schopnosti hodnotil v zásadě shodně, pokud by byl vliv alkoholu aktuálně výraznější, pak by snížení ovládacích schopností bylo výraznější, ale neblížilo by se stavu vymizení.

Při úvaze o trestu bylo přihlédnuto k tomu, že obžalovanému nesvědčí polehčující okolnost podle § 41 písm. l), n) tr. zákoníku, když spáchání trestného činu nelitoval a nenapomáhal při objasňování své trestné činnosti. Význam této skutečnosti však nelze přeceňovat s ohledem na osobnost obžalovaného, popsanou v závěrech znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, když struktura osobnosti obžalovaného je symplexní, hodnotit lze egocentrickou percepci reality, projevuje se snížená frustrační tolerance, myšlení je výrazně ulpívavé, málo pružné, schopnost odstupu od řešeného problému je nízká, racionální kontrola emotivity je omezená, charakteristiky osobnosti však odpovídají změnám popisovaným u osob

s počínající demencí, nejedená se tedy pravděpodobně o premorbidní charakteristiky osobnosti.

Při úvaze o trestu soud v souladu se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie přihlédl k tomu, že možnosti resocializace, hodnocené běžnými metodami, nevykazují forenzně podstatné snížení, vzhledem k rozvoji organického poškození mozku je však prognóza resocializace nejistá, když znalci u obžalovaného zjistili počínající demenci smíšeného typu a aktuální nadužívání alkoholu bez vytvořené závislosti na této látce.

Jako přiměřený se obžalovanému ukládá podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 2 roky, když vzhledem k okolnostem případu a vzhledem k poměrům obžalovaného má soud za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené (sazba 5 – 12 let) bylo pro obžalovaného nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy obžalovaného i trestem kratšího trvání, proto snížil trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby zákonem stanovené. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 roky s odůvodněním, že vzhledem k osobě a poměrům obžalovaného, zejména s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a prostředí, ve kterém žije, a k okolnostem případu lze mít důvodně za to, že k působení na obžalovaného, aby vedl řádný život, není třeba jeho výkonu. Delší zkušební doba byla uložena s ohledem na charakter a závažnost spáchaného trestného činu.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení psychiatrické ambulantní formou, když soud dospěl v souladu se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaného k osobě obžalovaného, k závěru, že obžalovaný trestný čin spáchal ve stavu vyvolaném duševní poruchou a jeho pobyt na svobodě je nebezpečný, vyhověl tak návrhu znalce na uložení ochranného léčení psychiatrického ambulantní formou.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozsudku **j e možno podat odvolání do o s m i** dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze. V této lhůtě musí být odvolání také odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo

v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.
Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se tohoto práva po vyhlášení rozsudku před soudem výslovně vzdaly.

V Praze dne 5. listopadu 2014

**JUDr. Eva Miláčková, v.r.**
**předsedkyně senátu**

Za správnost vyhotovení.
Alena Fialová